

Lék proti rakovině: UKRAIN

Příběh, který může každý z vás, našich čtenářů, ovlivnit!!!

Tolik bolesti, zoufalství a beznaděje, jaké musejí prožívat rodiče, když jim umírá jejich chlapeček nebo holčička na rakovinu, nikdo nedokáže popsat. Ve jménu rodičů nemocných dětí, ve jménu lidí, kteří stále zbytečně umírají v tomto zrůdném systému oficiální léčby rakoviny zcela zbytečně, vyzývá Vás, naše čtenáře, celý tým časopisu Nová Regena společně s Goscha o. s. k vyjádření solidarity s Dr. Nowickým. I Vy nyní můžete osobně přispět k tomu, aby se rakouská vláda vzpamatovala a uvědomila si, že ve Vídni žije člověk, který téměř porazil tolik obávanou nemoc. Žádáme Vás, naši čtenáři, o podepsání vložené pohlednice, o nalepení 25 Kč známky a vhození pohlednice do poštovní schránky. Přečtete si tento článek a pochopíte, proč jsme se rozhodli k tak neobvyklé akci. Věříme, že rakouský ministr zdravotnictví bude zasypán desítkami tisíc pohlednic z ČR a snad mu konečně dojde, jak obrovského zločinu proti lidskosti je součástí.

text a foto : Nová Regena

Pana Nowického jsme ve Vídni navštívili dvakrát. Poprvé s režisérem Igorem Chaunem a Dr. Neelou Winkelmann-Heyrovskou, která celý rozhovor skvěle a neúnavně překládala. Z tohoto setkání vznikl čtyřhodinový záznam, který je možno shlédnout na internetu www.youtube.com/watch?v=hxLX6gpG3Pc na kanálu GoschaTV1. Všem našim čtenářům vřele doporučujeme! Pokud internet nemáte nebo neumíte používat – jděte do některé internetové kavárny a ukažte obsluze náš časopis s adresou, aby vám záznam pustila. Podruhé jsme Dr. Nowického navštívili o dva týdny později, kdy se setkání zúčastnil i Dr. Kalcker, který ve Vídni zrovna pobýval.

Tento článek obsahuje tedy informace z obou setkání a my můžeme našim čtenářům s radostí sdělit, že Dr. Nowicky bude hostem říjnového setkání terapeutů a veřejnosti v Praze.

Dipl. Ing. Dr. Dr. h. c. Wassil Nowicky je vynálezce léku Ukrain, je ředitelem firmy Nowicky Pharma a ve svých 76 letech je stále velmi vitální a charismatický člověk, který již přes 30 let bojuje za uznání svého léku Ukrain jako léčiva v Rakousku a tedy v EU. Tento lék je složen ze dvou látek, které se ve farmacii používají. O to zrůd-

nější jsou obstrukce a hrůzy, které musel v Rakousku zažít a stále zažívá. Pan Nowicky je podle svého popisu velmi tvrdohlavý a neústupný muž. Podle všeho také velmi vytrvalý. Kdo z nás by to, co Dr. Nowicky zažívá, vydržel? Kdyby nám naše vláda zdrazila pivo o 100 %, asi by náš národ byl schopen vyjít do ulic a protestovat. Kvůli Ukrajinu asi lidé nikdy nevyjdou na protest do ulic a vždy bude asi tento lék zajímat okruh nemocí postižených lidí a jejich blízké. Je to chyba, protože se to může týkat v budoucnu každého z nás.

Papež Jan Pavel II. se pomocí Ukrajinu vyléčil z rakoviny prostaty (asi 15 až 20 let před svou smrtí – Dr. Nowicky si už nepamatuje přesně). Zaslal panu Nowickému a jeho rodině osobní požehnání. Pomocí Ukrajinu se léčí nebo vyléčil z rakoviny mnoho známých lidí, kteří nechtějí být jmenováni. Jsou zde ale také tisíce běžných lidí, kterým Ukrain zachránil život a oni jsou zdraví, bez nálezu. Mnohdy šlo o zcela beznadějně stavy. V současné době sledujeme několik lidí z ČR, kteří Ukrain berou. U všech jsou prognózy velmi optimistické a Ukrain zabírá přesně tak, jak Dr. Nowicky popisuje. Při onemocnění jako rakovina jde o otázku života a přežití a člověk by proto měl být zodpovědný do vlastních rukou. Je třeba zpochy-

nit praxi, kdy je plná zodpovědnost převedena na jediného specialistu. Nakonec je to vždy naše vlastní rozhodnutí, který léčebný postup si zvolíme (a s ním spojená rizika).

13. ledna 1964 se Wassil Nowicky, telekomunikační inženýr z ukrajinského Lvova, doslechl, že jeho bratr Wolodymyr byl diagnostikován s metastazovanou rakovinou prostaty. Pro celou rodinu to byla otřesná zpráva, ale také začátek příběhu o neuvěřitelném úspěchu: objevu přírodního protirakovinového léku.

Nowicky, jemuž tehdy bylo 26 let, si vzpoměl na rostlinu, kterou už znal jako dítě: vlaštovičnick větš. Jeho žlutá šťáva rozpouštěla bradavice. Wassil ale také slyšel historku vyprávěnou ženou sbírající byliny v okolí jejich vesnice. Řekla, že opakovaným vtíráním vlaštovičnickové šťávy lze vyléčit rakovinu kůže.

Nowicky rovněž věděl, že se vlaštovičnickem větším zabýval i mladý asistující lékař Anatoli Ivanovich Potopalsky. Na schůzce mu mladý lékař vysvětlil svůj prostý, ale důvtipný výzkumný přístup. Uvažoval, že bradavice není nic než nezhoubný nádor, a jestliže tedy šťáva vlaštovičnicku je účinná proti takto bující tkáni, proč ne i proti rakovinovým nádorům? Potopalsky už tehdy vytvořil vlaštovičnickový extrakt k in-

Papež Jan Pavel II. se pomocí Ukrajinu vyléčil z rakoviny prostaty (asi 15 až 20 let před svou smrtí – Dr. Nowicky si už nepamatuje přesně). Zaslal panu Nowickému a jeho rodině osobní požehnutí.

jekčnímu použití. Po dlouhých diskuzích byl nakonec ochoten cennou tekutinu poskytnout.

Zbývala jen otázka, jak dostat přípravek k bratrovi, který už byl v nemocnici. Protože bylo jasné, že žádný z doktorů nebude ochoten podat rakovinovému pacientu naprosto neznámý zelený extrakt, Nowicky začal schovávat injekce do jablek. Každý den pak tajně dal bratrovi jednu injekci na toaletě nemocnice, zatímco přítel držel hlídku před dveřmi.

Wolodymyr prodělal silné reakce s teplotami kolem 40 °C, ale jeho stav se zlepšil a z nemocnice jej brzy propustili. Wassil mu pak dával vlašovičnickové injekce ještě další dva měsíce. Test v nemocnici o několik týdnů později prokázal, že metastázy zmizely a nádor se zmenšil. Tehdy řekl ošetřující lékař, že to je medicínský zázrak. Wolodymyr žil ještě 40 let a zemřel ve vysokém věku. Tenkrát byl tento extrakt podáván několika desítkám lidem, ale pouze u dvou zabral. Bratr Wolodymyr byl jedním z nich.

Bratrovo vyléčení znamenalo v životě Wassila Nowickeho obrat. Vzdal se práce telekomunikačního inženýra a instruktora a začal pátrat po tajemství Chelidonium majus L., což je botanické jméno vlašovičnicku většího.

Navzdory mnoha úspěchům s vlašovičnickovým produktem UKRAIN zůstává Dr. Nowicky realistický: „(Ukrain) nemůže pomoci každému. Nemá stejně dobrý účinek u všech forem rakoviny a ne každý člověk na přípravek zareaguje“. Nowicky není muž mnoha slov. Chce pomáhat lidem trpícím rakovinou a na všechny diskuse o účinnosti svého protirakovinového přípravku prostě odpovídá: „Vyzkoušejte to.“

Na rakovinu celosvětově každý den zemře asi 20 000 lidí – se stoupající tendencí.

Přitom rakovina není nic nového. Dříve, když jsme ještě neměli k dispozici metody vyšetření produkující obrázky, jsme se museli spoléhat na viditelné nebo hmatatelné příznaky. Rakovina proto byla objevená až tehdy, když se nádor už značně vyvinul. Dnes mohou být rozpoznány i sebemenší počátky a podezřelá předběžná stadia.

V boji proti rakovině jsou nejdůležitější 3 formy léčby: chirurgie, chemoterapie a radioterapie. Všechny ovšem mají své limity a značné vedlejší účinky. Nejstarší jsou chirurgické zákroky, které, podle možností, jsou ještě často první volbou. Všechny rakovinové buňky se, bohužel, podaří úplně odstranit jen ve velmi málo případech, a to dříve či později může vést k rekurenci a metastázám dělajícím nezbytnou další léčbu. Aby k těmto recidivám nedocházelo, byla vyvinuta radioterapie a chemoterapie.

Obě užívané metody nicméně nerozlišují mezi zdravou a chorobnou tkání, což znamená, že ozáření nebo destruktivním jedům jsou vystaveny i rakovinou nedotčené buňky. Radioterapie růst nádoru zpočátku zpomalí radiací. Tento efekt naneštěstí vydrží jen nedlouho (pokud vůbec). Z dlouhodobějšího hlediska záření tvorbu nádoru nejen dále podněcuje... Proto tu nevzniká jen možnost různorodých iničiálních reakcí a vedlejší účinky, ale i dlouhodobé následky. Tyto formy terapie jsou udržovány při životě v naději, že alespoň zpomalí nebo odročí pustošivý růst nádorů. Každý „měsíc přežití“ je důležitý pro pacienty a hlavně statistiky.

Příběh chemoterapie začal za první světové války, kdy doktoři rozpoznali, že obávaná chemická zbraň yperit (hořčičný plyn) má inhibiční účinek na růst tumorů. Později vyvinutá substance, mechlorethamin, byla kolem roku 1942 použita v lékařství jako první cytostatikum. Cytostatika narušují metabolické procesy spojené s růstem buňky a buněčným dělením. Z tohoto důvodu jsou obzvláště ničivé pro rychle rostoucí buňky, jako například buňky vlasových kořínků, buňky sliznice v ústech, gastrointestinálním traktu a kostní dřeni. Nádorové buňky jsou na cytostatika poněkud citlivější než zdravé, protože mají zvýšenou rychlost buněčného dělení a omezené schopnosti oprav. Tento rozdíl byl využit v terapii – v naději, že tyto často vysoce toxické substance budou potírat jen rakovinové buňky. Vždy se ale projeví negativní vedlejší účinky a tyto toxiny ničí a poškozují i zdravé buňky. Nejčastěji jsou zasaženy sliznice gastro-

intestinálního traktu a kostní dřev produkující nové krvinky. Téměř všechna cytostatika (různou měrou) působí vypadávání vlasů, nevolnost a zvracení a pokles úrovně bílých anebo červených krvinek v krvi. Jednotlivé skupiny aktivních přísad v cytostatikách nad to mají další vedlejší účinky. Dnes je chemoterapie stále jednou z nejobávanějších metod lékařského ošetření a ve skutečnosti je často bráno v potaz, zda nebezpečí úmrtí na tuto formu terapie není mnohem vyšší, než na rakovinu samotnou. Chemoterapie v mnoha případech zanechává destruktivní stopu v celém těle a nezdíra také v mysli. V proslulé NCEPOD studii – 1,115 ze 429 pacientů (27 %), kteří podstoupili paliativní terapii, zemřelo v důsledku chemoterapie, ne na zhoubný nádor.

Problematika nezměrných vedlejších účinků chemoterapie dosud nebyla vyřešena. Až budou selektivně napadeny pouze rakovinové buňky, aniž by současně došlo k ničení zdravých, udělá boj proti rakovině ohromný krok vpřed. K omezení postranních efektů chemoterapie se používá komplex doplňkových ošetření, jako například kortizonové preparáty a léky určené k potlačení nevolnosti a zvracení. Jestliže jsou vedlejší účinky příliš kruté, musí být snížena dávka nebo léčba přerušena.

Byly zkoušeny všechny možné obměny za účelem vypátrat nejdůležitější rozdíl mezi normálními a zhoubnými buňkami, ale žádné nukleové kyseliny ani proteiny neposkytly uspokojivou odpověď. Víme, že dělení rakovinových buněk je nekontrolované a postupuje podle vlastního rytmu v důsledku genetických změn (mutací). Rakovinová buňka se rovněž sama může oddělit z místa původu a prosadit se jinde, kde pokračuje v růstu jako metastáza.

Nedůvěra ke konvenční léčbě rakoviny mezi rakovinovými pacienty a specialisty neustále narůstá. Většina onkologů by pro sebe chemoterapie odmítla. V průzkumu provedeném u 79 lékařů se 58 z nich rozhodlo proti chemoterapii (v případě, že by sami onemocněli rakovinou). Důvod: je to příliš destruktivní a účinkuje jen nedlouho (pokud vůbec). Je více než provokující slyšet, že onkologové by nepřipustili terapii s cytostatiky sami na sobě.

Maligní melanom – vyléčení Ukrajinem po 6 měsících...

Operace, ozařování a chemoterapie jsou navzdory všem pochybnostem přesto nadále propagovány jako jediná standardní léčba rakoviny – někdy vnučená pacientům masivním psychologickým nátlakem. Prof. MUDr. Wolf-Dieter Ludwig v tiskovém interview řekl: „Četná nová agens mohou jen pozdržet vývoj nádorového onemocnění o několik málo týdnů či měsíců, ale nemají žádný nebo jen minimální vliv

na přežití“. Toto prohlášení se shoduje s výsledky studie dvou vídeňských zdravotnických specialistek (Dr. Claudie Wild a Dr. Brigitte Piso). Porovnaly účinnost nových léků na rakovinu s jejich cenami. Použití léku Erbitux® na rakovinu střev přineslo průměrné prodloužení života o 1,2 měsíce s náklady 50 000 euro (1 250 000 Kč) za léčbu. U protirakovinového přípravku Avastin®, při ceně 70 000 (1 750 000 Kč)

euro pro každý případ léčby rakoviny plic, registrovaly průměrné prodloužení života o dva měsíce, což byla nejvíce šokující zjištění v rámci studie. Popisy takových studií samozřejmě nikdy nenaleznete v denním tisku.

Víceúrovňový boj proti rakovině

Léčení rakoviny obklopuje tajuplná mlha. Pro každého zúčastněného na poli zdraví je zajímavou zkušeností, když zjistí, že zejména u rakovin, musí jak lékaři tak i pacienti čelit obavám:

- Pacienti se obávají smrti a bolesti.
- Lékaři mají strach z obvinění a represálií ze strany kolegů i pacientů (nebo právníků).

Při bližším ohledání je zjevné, že obě skupiny si navzájem čelí, jelikož obě strany chtějí přežít. Rakovinoví pacienti i jejich terapeuti. Všichni chtějí žít/ přežít tak dobře, jak je jen možné.

K této katastrofálně děsivé situaci ještě přispívá tendence právníků k podávání žalob. Jakmile lékaři ignorují pokyny Pharma & Co., jsou voláni k zodpovědnosti za úmrtí a utrpení. Dnes jsou lékaři schopni nabízet téměř cokoli, dokud integrují určitá léčiva a procedury schválené jejich lékařskými asociacemi. I když nějaký lékař přinese vědecký důkaz o opaku, prožije si těžké časy u soudu, jestliže bude obviněn z opomenutí poskytnout „život zachraňující léčby“ jako chemoterapie, radioterapie nebo standardní léky. Toho také využili někteří lékaři, kteří se v dobré vůli pokusili předepsat UKRAIN jako doplněk k doporučené chemoterapii. Kratší cesta k zotavení je nicméně vždy statisticky přisuzována konvenční metodě (to jest chemoterapii). Trčíme tedy v bizarní situaci: bylinný přípravek, který by u mnoha rakovinových pacientů mohl nahradit chemoterapie, je používán tak, že se ortodoxní chemoterapie jeví úspěšnější.

Rakovina je obávaná nemoc, ale také velký byznys. Co myslíte, že by se stalo s drahými ozařovacími přístroji se stovkami druhů chemoterapií, které stojí zdravotní pojišťovny (tedy nás všechny) miliardy, kdyby se najednou objevil relativně levný, ale hlavně účinný lék na rakovinu bez vedlejších příznaků? Měl by ještě někdo zájem o destruktivní postupy „léčby“ pomocí ozařování a chemoterapií?

V minulosti se tomu tak nejspíš už několikrát stalo, vždy však došlo k tomu, že lék nebo metodu „někdo“ koupil a uzavřel do trezoru. Nebo byl jeho objevitel obviněn a zdiskreditován. Ten samý scénář se nyní děje i zde, v naší době a ve vedlejší zemi u zcela evidentně velmi účinného léku, který zatím ve světě a v moderní medicíně nemá obdoby. Je čas to zastavit!

Pane Nowicky, co všechno vedlo ke konečnému složení léku UKRAIN?

V první řadě to bylo vyléčení mého bratra. Poté byla založena výzkumná skupina, která se začala zabývat čištěním tohoto léku, aby zjistila, co to je za látku a jakou mají účinnost. Existuje první kniha o rostlinách z roku 1535, kde je popsáno, že když se potírá

rakovina kůže štávou z vlašovičnicku, tak rakovina zmizí. Výzkumnou skupinou bylo izolováno mnoho látek včetně různých alkaloidů, u kterých jsem předpokládal, že by to mohlo být ono. Vlaštovičnick zkoumali téměř všichni vědci pouze v době jeho květu. Ale můj bratr onemocněl na podzim a my

Jak jste chtěl Ukrain registrovat?

Tenkrát bylo zákonem stanoveno, že když použijete dva povolené výchozí produkty a vytvoříte nový, který přináší nové možnosti a výhody, tak musí být také uznán. Já tehdy neuměl německy a tak jsem požádal paní, která tehdy byla zodpovědná za uznávání léků,

Jakmile vstříknete Ukrain do organismu, nádor nebo nádory začnou fluoreskovat, což se dá zjistit pomocí speciální fotografie. Je to tedy i skvělá diagnostická metoda, o kterou ale není zájem...

tehdy sbírali vlašovičnick na podzim, takže mi došlo, že tady musí být ještě jiné látky a musím na výzkum z jiné strany. Když jsem potom přišel do Rakouska, šel jsem tehdy za kancléřem rakouské vlády, poděkoval mu za pomoc při mém odchodu ze SSSR a řekl mi, že mám velice důležitý objev. Že jsem spoluautor patentu na lék, který by mohl být nejušlechtilějším produktem Rakouska. Zapsal jsem se tehdy jako student farmacie a chemie, abych měl možnost pracovat v laboratořích a měl možnost výzkumů. Začal jsem pracovat v ústavu na výzkum rakoviny. Tam jsem pracoval a udělal tam další krok. Udělal jsem dvě tabulky. V jedné byly látky, které v rostlině jsou v květnu, a v druhé tabulce, jaké jsou tam na podzim, a porovnal jsem poměry výskytu látek. Tím jsem si určil, které látky jsou pro mě zajímavé. In vitro jsem viděl, že působení je velmi silné, ale in vivo, na zvířatech, to působení nebylo tak silné. Bylo to tím, že jsme pracovali s uměle vyvolanými nádory. Při zkouškách na jednom psovi, který měl přirozený nádor, to zafungovalo skvěle. To znamená, že tam je nějaký zásadní rozdíl. Potom jsem zkoumal rozdíly mezi zdravými a rakovinovými buňkami. Všechny zdravé buňky mají negativní náboj, ale rakovinné buňky ho mají mnohem vyšší. Mně bylo jasné, že musím izolovat pozitivně nabitě alkaloidy, které budou umět likvidovat rakovinové buňky, a k těmto buňkám je musím nějak dopravit. Použil jsem 386 nových sloučenin, které jsem izoloval z vlašovičnicku, všechny s pozitivním nábojem, a všechny jsem si nechal patentovat. Teoreticky jsem věděl, že to musí působit, ale neměl jsem k tomu důkazy. Jeden profesor mi řekl, že ta látka není toxická a tak že to nemůže mít žádný účinek. Odpověděl jsem mu, že když si štávou z vlašovičnicku potírá kožní nádor, tak zmizí, aniž by to poškodilo zdravé buňky. Musí tu být jiný mechanismus. Tenkrát už ve výzkumu nechtěli pokračovat a já je prosil, že výzkum musíme dělat s živými zvířaty s přirozenými nádory. Potom se potvrdilo, že Ukrain působí tak, jak jsem předpokládal. Výzkum pokračoval až do doby, kdy jsem vyvinul konečné složení Ukrainu. To se odehrávalo v letech 1976 až 1978. Už ale v roce 1976 jsem podal první žádost o schválení Ukrainu. První pacientka byla v roce 1978. O tři roky později už jsem měl šedesát jedna pacientů, kteří brali Ukrain. Výsledky byly skvělé.

aby mou žádost napsala. Tak jsme ji napsali a podali. Odpověď ale nepřišla. Tak jsem napsal v roce 1981 dopis panu spolkovému ministru pro zdravotnictví a požádal ho o urychlené schválení léku. Přiložil jsem vyjádření 2 renomovaných světových pracovišť pro výzkum rakoviny a 60 anamnéz jednotlivých pacientů z několika rakouských klinik, kteří byli v posledním stadiu rakoviny. Z těchto 60 lidí jich 33 ukazovalo velmi pozitivní výsledky. Poprvé jsem svou práci představil na lékařském kongresu ve Vídni v roce 1983 a v tuto dobu byla stanovena skupina, která měla mou práci kopírovat. Ta skupina ale nevyprodukovala nic. Vůbec nic. A od té doby začali proti mně bojovat. Lidé, kteří jsou ve vládách, jsou většinou bezejmenní a když udělají něco špatného, což se v případech Ukrainu děje už přes 30 let, potom většinou zmizí s příchodem nové vlády. Je to politická diktatura. Nemám k tomu důkazy, ale dozvěděl jsem se, že v Rakousku koupili 3 ministry, aby zničili můj preparát. Aby se o něm lidé nedozvěděli. Mne uvěznil na 6 týdnů ve vězení a i nyní jsem v procesu

vyšetřování a byl mi odebrán pas. Obvinění je také, že preparát nemá účinek a já jsem prý způsobil 4 lidské oběti. Čtyři lidé, kteří brali Ukrain, zemřeli. Všechny ty „případy“ jsou nesmysl. Jeden je vymyšlený – prý anonym a další 2 naopak DOKAZUJÍ účinnost Ukrainu a poslední člověk nebral vůbec Ukrain, ale jeho kopii, která nefunguje. Byl jsem na základě těchto nesmyslných svědectví obviněn. Policie mi zabavila 200 tisíc ampulí s Ukrainem a vzali nám všechnu hotovost, co zde byla. Zcela protiprávně, o čemž také rozhodl rakouský soud. Přesto mi policie nic nevrátila. Budu nyní žalovat Rakousko v Haagu.

Máte nějakou statistiku, kolik lidí se Ukrainem léčí nebo léčilo?

Zpočátku jsem to kvantifikoval. Na kongresu, kde jsem s Ukrainem poprvé vystoupil a sdělil, že mám lék na rakovinu, jsem měl kolem stovky pacientů. V roce 1986 už jsem měl 550 pacientů. Potom mi říkli, že tohle nehraje roli, že jsou nutné klinické studie. Takže jsem tato data přestal sbírat a začal se snažit o ty klinické studie. U prvních 100 pacientů byla provedena srovnávací studie s chemoterapií a jasně se prokázalo, že Ukrain je velmi efektivní a bez nežádoucích vedlejších následků. Navíc – jakmile vstříknete Ukrain do organismu, nádor nebo nádory začnou fluoreskovat, což se dá zjistit pomocí speciální fotografie. Je to tedy i skvělá diagnostická metoda, o kterou ale není zájem... Rozumíte tomu? Máme tu lék, netoxický lék, který ihned po vpravení do organismu najde tumor a ten začne fluoreskovat. A není o něj zájem???

Jak to, že můžete stále Ukrain prodávat?

Nejsem lékař, jsem doktor chemie, neošetřuji pacienty. Já Ukrain vyrábím. Mám na Ukrain patent,

takže stále můžu Ukrain prodávat a vyrábět. To mi zatím nezakázali a podle platných zákonů ani nemůžu. Pokoušeli se podle mého patentu vyrobit kopii, ale ta nefungovala. Neznají přesný postup, to je mé know-how. Když jsem se jich zeptal, jakým právem podle mého patentu kopii vyrábějí, kdo jim dal na to právo, neodpověděli.

Pane doktore, cítíte někdy určitou bolest, určitou zahořklost?

Ne, na to nemám čas. To by byl luxus. Žádný člověk na světě od 19. století neuvedl na trh nový lék od jeho vyvinutí až po schválení bez jakýchkoliv financí. Já jsem jediný, kdo to dokázal.

Jak se Ukrain bere?

Orálně, rektálně a intravenózně. Je několik možností a stejně tak se liší u jednotlivých pacientů doba a intervaly podávání Ukrainu. Intervaly jsou nejlépe osmnáct dní, kdy se bere Ukrain vždy obden. Celou tuto dobu, kdy se Ukrain bere, musí zůstat pacient v klidu. Nejlépe v posteli. Po tomto intervalu je deset dní přestávka a poté další dávka. V Anglii přišli vědci na to, že imunitní systém má dvě složky – M1 a M2. Složka M1 má schopnost zabíjet viry a také rakovinné buňky. Když jsou lidé v klidu, jako když mají chřipku například, tak leží v posteli. Hladina M1 v krvi je vysoká a to umožňuje maximální působení Ukrainu. Také jsem zjistil, že když po operaci podáte Ukrain, nezůstanete téměř žádná jizva. Všechny mé tři děti

se narodily císařským řezem. Vždy jsem dal potom mé ženě Ukrain a ona nemá prakticky žádnou jizvu. Ukrain bere nádor jako ránu, hojí ji.

Jaké jsou dlouhodobé výsledky léčených lidí?

Moji první pacienti žijí už 36 let zcela bez rakoviny, bez nádorů. Jsou zdraví.

Jak dlouho trvá úplné vyléčení?

Je to velmi individuální, záleží samozřejmě na stavu pacienta a na pokročilosti choroby. Šest až osm měsíců, rok, dva roky. Dva roky je ale myslím nejdelší doba.

Měníli jste nějakým způsobem složení Ukrainu od jeho patentování?

Ne. Z pohledu patentu to ani není možné. Pouze čištění konečné směsi je nyní maximální.

Existují nějaké druhy rakoviny, u kterých Ukrain nezabírá?

Ne. Obecně Ukrain zabírá u osmdesáti procent všech rakovin. U dvaceti procent všeobecně ale nezabírá a já nevím, proč.

Jak se dá poznat, zda lék zabere nebo ne?

Testovací ampulí. Člověk vezme jednu ampulí, obsah nechá v ústech a po dobu 30 minut si zapisuje, co v těle cítí. Jaké má pocity. Musí přitom být v absolutním klidu. Potom určí další postup.

Při druhé návštěvě jsme pana doktora Nowického informovali o záměru vložit do našeho časopisu pohlednici, která bude adresována rakouskému ministru zdravotnictví. Zeptal jsem se pana Nowického, zda tam máme uvést požadavek na vrácení 200 000 ampulí Ukrainu. Dr. Nowicky odpověděl, že ho tohle nezajímá. Že ho zajímá pouze to, aby byl Ukrain konečně uznán jako léčivo, aby byl tedy hrazen pojišťovnami a dostal se tak k mnoha lidem, kterým by zachránil život. To nám jasně ukázalo, že pan Nowicky je člověk, kterému nejde o peníze, ale pouze o to, aby jeho lék byl dostupný a lidé ho mohli užívat.

Nabídl vám někdy někdo peníze za to, že by Ukrain zmizel?

Ano, samozřejmě – těch nabídek bylo několik. Nejnižší nabídka byla 80 000 000 US dolarů a nejvyšší byla 180 milionů amerických dolarů. Neprodal jsem to a neprodám. Nechci peníze. Ukrain patří lidem!

Více o léku UKRAIN na www.ukrin.com
video Igora Chauna – www.goscha.cz

Lék UKRAIN je již schválený v těchto zemích: Bělorusko (1995), Azerbajdžán (2000), Tádžikistán (2000), Turkmenistán (2000), Ukrajina (2003, 2008), Mexiko (2005), Spojené arabské emiráty (2007), Gruzie (2008), Tunisko (2010)

Vážení čtenáři, vzhledem k tomu, že jeden časopis čte často několik lidí, otiskujeme i zadní stranu pohlednice za uznání léku Ukrain. Můžete tedy okopírovat a zaslat pohlednic několik. Všechny splní svůj účel. Děkujeme vám!

**Sehr geehrter Herr Bundeskanzler,
sehr geehrter Herr Bundesminister für Gesundheit,**

wir ersuchen die österreichische Bundesregierung, die Möglichkeiten des Präparats UKRAIN, entwickelt von Herrn Dr. Wassil Nowicky aus Wien, bei der Therapie von onkologischen Patienten zu überprüfen. Wir rufen Sie dringend zu einem beschleunigten Vorgang in der Sache auf, in dem Wissen, dass Sie dadurch vielen Menschen das Leben retten können, darunter unseren Freunden, Familienmitgliedern und nahestehenden Personen. Wir sprechen diesen Appell in Freundschaft aus sowie in der Überzeugung, dass die Bedeutung des Erfolgs des neuen Medikaments UKRAIN die Grenzen einzelner Staaten und Völker überschreitet. Vielen Dank!

**Vážený pane spolkový kancléři,
vážený pane ministře zdravotnictví,**

žádáme rakouskou vládu, aby laskavě přezkoušela možnosti preparátu UKRAIN Dr. Wassila Nowického z Vídně při léčbě onkologických pacientů. Velmi apelujeme za Váš urychlený postup v této věci s vědomím, že tak můžete zachránit velké množství životů, mimo jiné našich přátel, členů rodiny a blízkých lidí. Tento apel vyslovujeme v přátelství a důvěře, že úspěch nového léku UKRAIN svým významem přesahuje hranice jednotlivých zemí a národů. Mockrát děkujeme.

Datum

Name Unterschrift
Jméno Podpis

**Herrn
Bundeskanzler Werner Faymann
Herrn
Bundesminister Alois Stöger**

Bundeskanzleramt

Ballhausplatz 2

Wien

1 0 1 4

ÖSTERREICH